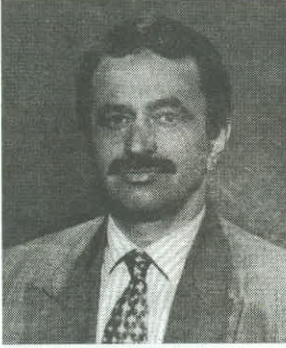

ECZACIYA İLAÇ

Ecz. Mehmet Yüzbaşıoğlu

Sadece laf üreten bir toplum olduk. Üç kişi bir araya gelince çözmediğimizi bırakın ülke meselelerini, dünya meselesi dahi kalmıyor. Herbirimiz her konuda uzman kesiliyoruz.

Gerek kişi, gerekse kurum (ODA, DERNEK, SENDİKA, V.S) olarak kendisi ile ilgili problemlere, düşünce bazında dahi üretimi olmayanlar, her konuda otorite(!) oluveriyor ve keskin tavırlar sergiliyorlar.

Bir batılı gazeteci kendi sütununda, bırakın genel değerlendirmeler yapmayı "dış politika" konusunu dahi, genel buluyor ve ancak, uzun olduğu tek bir ya da birkaç yabancı ülke ile ilgili haber ve yorumları yazabiliyor.

Bizde olduğu gibi, ekonomiden sağlığa, eğitimden dış ilişkilere kadar süper donanımlı(!) gazeteci yok yani batıda.

Gazetelerimiz böyle de, bir toplumun can damarı olan eğitim yuvalarında durum farklı mı?

Mesela uluslararası makale yönü ile ilgili bir araştırmada yurt dışı yayın itibariyle: en başarılı üniversitemizde dahi, öğretim üyelerimize, yılda ortalama bir(1) makale bile

düşmemektedir. Oysa ikiyüzyetmiş milyonluk bir Amerika'lıyı, çok iyi yetiştirilmiş, dallarında gerçekten uzman olan bir milyon gibi az sayıda insanın taşıdığını ve Amerika yaptığını okuyoruz.

Gelelim kendi kuruluşumuz olan Türk Eczacıları Birliğine !...

Bir başkanlar toplantısı yapılıyor. Hemen tüm başkanlarımız, bir kurumla sözleşme yapıp yapmama meselesinde üyelerine hakim olamayacaklarını itiraf ediyorlar.

Mesleğimiz ve meslektaşlarımız açısından fevkalade elem verici bir durum.

Birlik - beraberlik bir yana, uzun vadede tüm camia ile birlikte kendi onur ve menfaatini dahi düşünmeyen, kısa vadeli, ben merkezli faydalara dahi esir insanlara etkili olabilecek ilaçlar üretemez miyiz acaba?

Dilerim, Genel Başkanımız Küba'dan o ilacı getirmiştir.

Zaman en büyük servettir...

Yaşamaya zaman ayırın, zira zaman bunun için yaratılmıştır...

Çalışmaya zaman ayırın, güçlü olmanın kaynağı budur...

Düşünmeye zaman ayırın, güçlü olmanın kaynağı budur...

Çevrenize nazik davranmaya zaman ayırın mutluluğa giden yol budur...

Etrafınıza bakmaya zaman ayırın, günler bencilliğinize yetmeyecek kadar kısadır...

Çocuklarınızla oynamaya zaman ayırın, zevklerin en büyüğüdür.

Terbiyeli olmaya zaman ayırın, insan olabilmenin sembolü budur...

Goethe